

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 г 29/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранка Дражић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Димитријевић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р4 г 8/2021 од 30.09.2021. године у предмету заштите права на суђење у разумном року, дана 04.11.2021. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача АА из ... и потврђује решење Апелационог суда у Нишу Р4 г 8/2021 од 30.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач је дана 12.10.2021. године поднео Врховном касационом суду, преко Апелационог суда у Нишу, жалбу против решења Апелационог суда у Нишу Р4 г 8/2021 од 30.09.2021. године, којим је одбијен његов приговор ради убразања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж 2537/21. Истим решењем је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Благовременом жалбом предлагач је оспорио наведено решење у целости из свих законских разлога.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/2015), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којим је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

У конкретном случају, ценећи све критеријуме прописане за оцену повреде права на суђење у разумном року, апелациони суд је утврдио да је тужба у овој правној стари поднета дана 10.09.2018. године Основном суду у Лесковцу, да је првостепени суд након четири одржана рочишта за главну расправу и извођења предложених доказа главну расправу окончао дана 24.10.2019. године у року од годину дана од дана

подношења тужбе. Отправак првостепене пресуде парничним странакама је достављен у току децембра 2019. године. Тужилац је дана 06.12.2020. године изјавио жалбу против првостепене пресуде, па су списи предмета фебруара 2020. године достављени Апелационом суду у Нишу на поступање по жалби. Одлучујући по жалби Апелациони суд у Нишу је решењем Гж 565/2020 од 19.05.2020. године првостепеном суду вратио списе ради отклањања процесних недостатака. Након што је првостепени суд поступио по налогу и отклонио процесне сметње, у даљем току је Апелациони суд у Нишу решењем Гж 565/2020 од 01.09.2020. године укинуо првостепену пресуду и дана 16.09.2020. године предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. У поновном поступку, првостепени суд је одржао једно рочиште за главну расправу и поступак окончао пресудом П број 7379/20 од 24.03.2021. године, која је парничним странакама достављена априла 2021. године. Против ове пресуде странке су изјавиле жалбу и то тужилац дана 11.05.2021. године, а тужени дана 29.04.2021. године, па су списи предмета дана 02.09.2021. године достављени Апелационом суду у Нишу, а другостепени поступак је заведен под Гж 2537/2021. Након подношења приговора за убразање поступка дана 22.09.2021. године Апелациони суд у Нишу је дана 23.09.2021. године одлучио о жалбама парничних странака.

Апелациони суд у Нишу је закључио да приговор подносиоца за утврђење повреде права на суђење у разумном року није основан, због чега је побијаним решењем одбио приговор.

Ставом 1. члана 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да циљ овог закона јесте да се предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, док је према члану 5. истог закона, прописано да се приговор може поднети док се поступак не оконча.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлука.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак Апелационог суда у Нишу да није дошло до повреде права предлагача на суђење у разумном року и да је у конкретном случају предупређена повреда права на суђење у разумном року. Предмет је примљен у Апелациони суд у Нишу дана 02.09.2021. године, који је дана 23.09.2021. године одлучио о жалбама парничних странака у предмету Гж 2537/2021, чиме је окончан жалбени поступак. Самим тим у том жалбеном поступку пред Апелационим судом у Нишу није дошло до повреде права на суђење у разумном року предлагача према прописаним мерилима из члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Од времена достављања предмета том суду до времена одлучивања по жалбама парничних странака протекло је 20 дана.

Осим тога, законом прописани рок у коме другостепени суд треба да одлучи о жалби странке представља инструктивни рок за суд који је дужан да поштује редослед при одлучивању, као и да да предност хитним предметима. У конкретном случају предлагач је приговор за убразање поступка поднео дана 22.09.2021. године, а апелациони суд је дана 23.09.2021. године одлучио о жалбама парничних странака. Овај суд је имао у виду и околност да је првостепени парнични поступак који је покренут подношењем тужбе дана 10.09.2018. године, до подношења приговора за заштиту права на суђење у разумном року (22.09.2021. године) трајао око 3 године, а Апелациони суд у Нишу је од дана достављања предмета 02.09.2021. године одлуку о жалбама странака донео 23.09.2021. године, што само по себи указује да није прекорачен примерен рок у коме је поступак требало да се правноснажно оконча.

На основу одредбе члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у изреци.

С обзиром да је жалба неоснована, предлагачу не припадају трошкови поступка, због чега је захтев одбијен ставом другим изреке.

**Судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић